

Superwindmolens kunnen best een mooi, modern landschap opleveren

Het platteland is al eeuwen geleden door de mens vormgegeven

'Groeilijnen' van superwindmolens, en grote zonne-akkers die een nieuw type landschap helpen vormgeven met een 'industriële uitstraling': die plannen ontvouwen de onafhankelijke adviseur ruimtelijke kwaliteit van de provincie Utrecht gisteren in deze krant.

Er gaapt vast een diepe kloof tussen haar enthousiasme over deze nieuwe energielandschappen, en de opvattingen van niet-ingewijden die al dat moois straks bekijken vanaf de snelweg of vanuit het Groene Hart. Zij hebben waarschijnlijk weinig tegen rijtjes, als het maar populieren zijn en geen 120 meter hoge windmolens. Tegen het doel van de provincie

Utrecht om in 2040 helemaal energieneutraal te zijn, zullen daarentegen weinigen bezwaar maken. Zelfredzaamheid op het gebied van energie is om allerlei redenen welkom, zeker als het schone energie betreft. Plannen voor hoge windmolens – of ze nu bij Urk of voor de Noordzeekust worden geplant – mogen doorgaans rekenen op een kil onthaal. Het verzet is op zich verklaarbaar. De afgelopen decennia zijn de windmolens alsmaar hoger geworden. Superwindmolens aan de A2 zullen vanuit een groot deel van het Groene Hart zichtbaar zijn. Daarmee vormen ze een flinke ingreep in het landschap, dat toch al zoveel aan schoonheid

heeft ingeboet – in elk geval in de ogen van de mensen die het aanzien van het platteland het liefst zo oorspronkelijk mogelijk houden. Voor zover daar nog sprake van kan zijn, want de karakteristieke veenweidegebieden zijn vele eeuwen geleden volledig door mensenhanden vormgegeven. De overgang naar duurzame energie is een volgende stap in de ontwikkeling van het landschap. Niet per se mooi, wel noodzakelijk. Vraag is nu vooral of we Nederland volzetten met bescheiden windmolens, of dat we kiezen voor grotere modellen en daarnaast voor plekken in Nederland die windmolenvrij blijven. Het nadeel van grote windmolen-

parken is dat sommige burgers er noodgedwongen tegenaan moeten kijken, terwijl anderen daarvan gevrijwaard blijven. Met kleinere windmolens verspreid over het hele land worden de lasten verdeeld. Maar met die aanpak is er straks geen stukje horizon meer te zien zonder windmolens.

Het advies aan de provincie Utrecht is beter. Het gaat uit van ingrepen in het landschap die al zijn gedaan: spoorlijnen, het Amsterdam-Rijnkanaal, de tienbaansnelweg A2. Over smaak valt zeker te twisten. Maar met een beetje fantasie kan het daar best een mooi 21ste-eeuws landschap worden.